

Aleksis K – viikonvaihte

Uusiviisut

Euroviisujen palkintojärjestys oli suunnilleen samanlainen kuin kreikkalais-roomalaisen painin EM-kisoissa: Serbiaa, Ukrainaa, Valkovenäjää, Turkia... Euroopassa nyt vain sattuu olemaan hirvittävä määrä uusia maita, joten niitä sitten siunautuu tietysti myös viisukisoissa vanhojen maiden edelle. Esimerkiksi Englanti ja Ranska ovat aivan ennenkuulumattomilla sijaluvuilla, Tanska ja Norja tippuivat jo alkuerissä ja Italia ei kai ole ollut mukana ollenkaan moneen vuoteen.

Meille suomalaisille interviisujen paluu ei tietysti ole kovin suuri järkytys, koska emme ole menestyneet tämän paremmin aiemminkaan, viime vuotta lukuunottamatta. Seitsemästoista sija vastaa suunnilleen maantieteellistä sijaintiamme idän ja lännen välimaastossa. Se taisi olla jopa keskimääräistä parempi saavutus, sillä 40 maan kisassa 17. sija vastaa suunnilleen samaa kuin jos sijoituimme joskus 1960-luvulla kuudenneksi viidestätoista. Silloinhan sellaisesta tuloksesta suorastaan riehaannuttiin.

Jotain kai kuitenkin euroviisuille pitää tehdä, jotta Länsi-Euroopan eli pääsponsoreiden mielenkiinto säilyy. Ehkä oppia kannattaa ottaa sieltä minne menestys on siirtynyt: Itä-Euroopasta. Siellähän entiset suurvallat ovat hajonneet moniin osiin, ja vaikka nuo uudet osaset eivät ole läheskään kaikista samaa mieltä, euroviisussa ne näyttävät tuntevan lukkarinrakkautta keskenään. Kun kisoissa on mukana puolen tusinaa Jugoslaviaa ja saman verran Venäjiä, ei kai ole ihme että ne menestyvät.

Länнемäs sovellettuna tämä idea toimisi tietysti siten, että ensinnäkin Euroopan yhdentyminen lopetetaan ja siirrytään hajaantumiseen. EU lakkautetaan ja historiasta kaivetaan esille vanhoja karttoja, joista löytyy aivan ihastuttavan pieniä ja sirpaleisia pieniä valtakuntia, kuten Skotlanti, Elsass-Lothringen, Bourgogne, Toscana, Sardinian kuningaskunta, Böömi, Määri, Läti ja Liivinmaa. On jotakuinkin varmaa, että Hanna Pakarinenkin olisi saanut ainakin Lätiltä ja Liiviltä täydet 12 pinnaa, jolloin sijaluku olisi noussut jo tuntuvasti.

Vielä paremmin meille käy, jos Suomi päästetään hajoamaan useisiin tasavaltoihin. Halukkaitahan varmaan riittää alkaen Ahvenanmaasta, Savosta, Varsinais-Suomesta ja Lapista. Jos vielä maaherroja hännätään vähän lisää, heistä jokainen voi perustaa oman uuden valtion. Kuntauudistuksessa ei kannata pysähtyä näpertelyyn, sillä Suomen kokoinen maa hajoaa helposti lähemmäs kymmenkuntaan tasavaltaan. Jos ja kun ne kaikki antavat täydet pisteet entiselle emämaalleen, siis Suomelle, voitosta ei liene epäilystä. Jos äänestystaktiikka onnistuu vähänkin, myös muita tasavaltojamme saadaan pistesijoille. Ehkäpä vuoden 2030 euroviisujen kärkilista hyvinkin alkaa jotenkin seuraavasti: 1. Suomi, 2. Päijät-Häme, 3. Böömi, 4. Wales, 5. Utsjoki...

